

«Затверджую»

Проректор з наукової роботи
Ужгородського національного університету
проф. Миронюк Іван Святославович

2025 р.

ВИСНОВОК

про наукову новизну, теоретичне і практичне значення
результатів дисертації Бондаря Дмитра Володимировича
на тему: «Адміністративно-правове регулювання використання інформаційних
технологій у сфері забезпечення безпеки життєдіяльності»,
поданої на здобуття наукового ступеня доктора юридичних наук
за спеціальністю 12.00.07 – адміністративне право і процес;
фінансове право, інформаційне право

1. Актуальність теми дослідження.

Питання забезпечення безпеки життєдіяльності в сучасному світі набувають все більшої актуальності, адже розвиток високотехнологічного виробництва, поява технології штучного інтелекту та роботизованих систем вимагають особливої уваги до забезпечення безпеки людини та навколишнього середовища. Маючи значний потенціал щодо сприяння росту економіки, полегшення життя людини, різноманітні технічні засоби, комп'ютерні системи несуть із собою нові загрози життю та здоров'ю людини, адже не поодинокими є випадки несанкціонованого втручання в роботу вказаних систем, що призводить до техногенних аварій та навіть катастроф. Крім того, досягнення науково-технічного прогресу часто умисно використовуються з протиправною метою або у військових цілях.

Вищевикладеним обґрунтовується необхідність належного правового врегулювання використання нових технологій з метою забезпечення безпеки життєдіяльності. Особливої уваги потребує питання адміністративно-правового врегулювання використання інформаційних технологій у сфері забезпечення безпеки життєдіяльності, а саме, для запобігання виникненню надзвичайних ситуацій та подолання їх наслідків.

Сучасний механізм забезпечення безпеки життєдіяльності та система цивільного захисту функціонують в складних умовах правового режиму воєнного стану, коли рятувальники, окрім виконання звичайних завдань, задіяні в ліквідації надзвичайних ситуацій воєнного характеру. Подвійне навантаження на Державну службу України з надзвичайних ситуацій обумовлює необхідність пошуку додаткових людських та матеріально-технічних ресурсів, які можна бути спрямувати на виконання завдань цивільного захисту, включаючи ліквідацію

надзвичайних ситуацій та їх наслідків. Ключову роль в мобілізації вказаних додаткових ресурсів також можуть відігравати інноваційні інформаційні технології за умови належної адміністративно-правової регламентації. Належна правова регламентація забезпечить уніфікований підхід до використання інформаційних технологій у сфері забезпечення безпеки життєдіяльності та цивільного захисту, що певною мірою гарантуватиме сумісність програмного забезпечення та централізований захист службової інформації, а також дозволить оперативно поширювати позитивний локальний досвід використання цифрових технологій у вказаній сфері суспільних відносин та територію всієї держави.

На окрему увагу заслуговує досвід зарубіжних країн у сфері публічного управління та адміністративно-правової регламентації використання інформаційних технологій у сфері забезпечення безпеки життєдіяльності. Враховуючи прагнення України набути повноправного членства в Європейському Союзі, імплементації в національне законодавство потребують норми права ЄС, якими врегульовано питання використання технології штучного інтелекту та захисту персональних даних.

Вищезазначене обумовлює актуальність, а також теоретичну та практичну значимість дослідження адміністративно-правового регулювання використання інформаційних технологій у сфері забезпечення безпеки життєдіяльності.

Актуальні питання забезпечення безпеки життєдіяльності та цивільного захисту завжди знаходились в центрі уваги науковців. Так, питанням забезпечення безпеки життєдіяльності присвятили свої роботи такі відомі науковці як Ф. Апшай, Т. Гринюк, К. Марченко, О. Оришака, О. Остапенко, О. Халак, О. Хитра, О. Чекригін та інші дослідники.

Питання адміністративно-правового регулювання суспільних відносин, включаючи суспільні відносини у сфері забезпечення безпеки життєдіяльності та цивільного захисту, досліджували такі відомі науковці, як: М. Бабик, В. Бевзенко, О. Берназюк, Д. Белов, Ю. Бисага, Д. Біленька, В. Доненко, О. Дубинський, К. Дубова, Т. Карабін, Т. Ковальова, Т. Коломoeць, О. Комаров, А. Комзюк, А. Краковська, Я. Лазур, І. Лопушинський, Р. Миронюк, А. Омельченко, І. Тищенко та інші.

Правове регулювання використання та розвитку інформаційних технологій також є предметом дослідження багатьох науковців. Із останніх наукових праць, присвячених вказаній тематиці, слід виділити роботи В. Антонюка, М. Бабик, Д. Біленької, О. Берназюка, Д. Бондаря, О. Гунбіної, Т. Ковальнової, О. Комарова, А. Краковської, Н. Литвин, І. Лопушинського, К. Оксютенка, А. Омельченка, Р. Стефанчука, І. Тищенко.

Проте, питання адміністративно-правового регулювання використання інформаційних технологій у сфері забезпечення безпеки життєдіяльності ще не були предметом окремого дослідження, що актуалізує необхідність даного дослідження з метою формулювання пропозицій щодо удосконалення чинного адміністративного законодавства та юридичної практики у зазначеній сфері суспільних відносин.

2. Зв'язок роботи з науковими програмами, темами, грантами. Дисертація виконана відповідно до Стратегії розвитку Національної академії правових наук України на 2021–2025 рр.; Закону України «Про Національну програму інформатизації» від 1 грудня 2022 р. № 2807-IX Указу Президента України від 30 вересня 2019 р. № 722 «Про цілі сталого розвитку України на період до 2030 року»; Стратегії національної безпеки України, затвердженої Указом Президента України від 14 вересня 2020 р. № 392; Державної стратегії регіонального розвитку на 2021–2027 рр., затвердженої постановою Кабінету Міністрів України від 5 серпня 2020 р. № 695; Зasad реалізації органами виконавчої влади принципів державної політики цифрового розвитку, затверджених постановою Кабінету Міністрів України від 30 січня 2019 р. №56; Стратегії розвитку сфери інноваційної діяльності на період до 2030 р., схваленої розпорядженням Кабінету Міністрів України від 10 липня 2019 р. № 526-р; Концепції розвитку штучного інтелекту в Україні, схваленої розпорядженням Кабінету Міністрів України від 2 грудня 2020 р. № 1556-р.

3. Наукова новизна дослідження:

вперше:

➤ сформульовано авторське визначення безпеки життєдіяльності в контексті цифровізації як комплексної науки та навчальної дисципліни, яка досліджує всі негативні чинники (небезпеки), які впливають або потенційно можуть вплинути на життєдіяльність людини в сучасному інформаційному суспільстві, порушити порядок нормального функціонування та розвитку суспільства в цілому, встановлює систему технічних та техніко-юридичних норм взаємодії людини із навколишнім середовищем та цифровим світом, а також визначає систему засобів запобігання та протидії вказаним негативним чинникам (небезпекам), ліквідації надзвичайних ситуацій та їх наслідків, включаючи інноваційні інформаційні технології, використання яких потребує належної адміністративно-правової регламентації;

➤ встановлено, що адміністративно-правове регулювання використання інформаційних технологій у сфері забезпечення безпеки життєдіяльності дозволяє уніфікувати, стандартизувати програмне забезпечення, яке використовується різними органами публічної адміністрації (що гарантує сумісність цифрових технологій в процесі їх використання), забезпечити централізований захист інформаційних ресурсів у сфері забезпечення безпеки життєдіяльності та цивільного захисту, а також поширити

локальний позитивний досвід використання інформаційних технологій у сфері забезпечення безпеки життєдіяльності на територію всієї держави;

➤ запропоновано класифікувати інформаційні технології, які використовуються у сфері забезпечення безпеки життєдіяльності та потребують детальної адміністративно-правової регламентації, на: автоматизовані інформаційні системи, автоматизовані (роботизовані) системи ліквідації надзвичайних ситуацій та їх наслідків, мобільні застосунки та месенджери соціальних мереж, а також інструменти (алгоритми) технології штучного інтелекту;

➤ обґрунтовано необхідність розробки та прийняття спільного наказу Міністерства внутрішніх справ України та Міністерства цифрової трансформації України, яким буде затверджено порядок функціонування та використання Системи оповіщення та реагування «Я – доброволець» та відповідного мобільного застосунку, що дозволить створити інформаційну базу фізичних осіб-добровольців з урахуванням їх фахової підготовки та спеціалізації, місця проживання або місцезнаходження (геолокації) та оперативно мобілізувати людські і матеріально-технічні ресурси для ліквідації надзвичайних ситуацій та їх наслідків;

➤ запропоновано розробити та прийняти Закон України «Про використання технології штучного інтелекту у сфері забезпечення безпеки життєдіяльності» (як варіант – доповнити Розділ II Кодексу цивільного захисту України новою главою «Використання технології штучного інтелекту в єдиній державній системі цивільного захисту»), яким буде врегульовано, зокрема, використання технології штучного інтелекту в єдиній державній системі цивільного захисту та в механізмі забезпечення безпеки життєдіяльності в цілому;

удосконалено:

➤ методологічні засади дослідження адміністративно-правового регулювання використання інформаційних технологій у сфері забезпечення безпеки життєдіяльності, які запропоновано доповнити такими науковими підходами, як інструментальний, цивілізаційний, телеологічний, антропологічний та синергетичний, що дасть змогу врахувати всі об'єктивні й суб'єктивні чинники, які впливають на особливості використання інформаційних технологій у сфері забезпечення безпеки життєдіяльності та обумовлюють необхідність адміністративно-правової регламентації їх використання;

➤ наукові підходи до розуміння системи суб'єктів забезпечення безпеки життєдіяльності та цивільного захисту, ключовим засобом удосконалення діяльності яких названо подальшу автоматизацію та інформатизацію (цифровізацію) у процесі забезпечення безпеки життєдіяльності в цілому та цивільного захисту, зокрема, шляхом упровадження

автоматизованих корпоративних інформаційних систем, автоматизованих систем ліквідації надзвичайних ситуацій, мобільних застосунків для оповіщення населення про загрозу чи настання надзвичайної ситуації та мобілізації людських і матеріально-технічних ресурсів, використання технології штучного інтелекту;

➤ положення про систему адміністративно-правових засобів забезпечення безпеки життєдіяльності та цивільного захисту в умовах євроінтеграції та цифровізації, а саме, обґрунтування необхідності використання спільної нормотворчої діяльності МВС України, ДСНС України та Міністерства цифрової трансформації України з метою забезпечення своєчасного та якісного адміністративно-правового врегулювання використання інноваційних інформаційних технологій у сфері забезпечення безпеки життєдіяльності;

дістали подальшого розвитку:

➤ узагальнення досвіду теоретико-методологічного та адміністративно-правового забезпечення безпеки життєдіяльності в зарубіжних країнах (включаючи правове регулювання використання інформаційних технологій), серед яких особливу увагу приділено позитивному досвіду Сполучених Штатів Америки, Канади, Сполученого Королівства Великої Британії та Північної Ірландії, Канади, Держави Ізраїль, Японської Держави, Китайської Народної Республіки та країн Європейського Союзу, оскільки системи забезпечення безпеки життєдіяльності в них демонструють високий рівень організації (включаючи адміністративно-правове забезпечення), автоматизації (цифровізації) та відповідності світовим стандартам;

➤ систематизація історіографії дослідження проблематики адміністративно-правового регулювання використання інформаційних технологій у сфері забезпечення безпеки життєдіяльності та цивільного захисту з метою впорядкування доктринальної основи для формулювання конкретних науково-обґрунтованих пропозицій щодо вдосконалення чинного адміністративного законодавства, а також національного законодавства у сфері інформатизації (цифровізації) та забезпечення безпеки життєдіяльності;

➤ науково обґрунтовані положення щодо необхідності встановлення адміністративної відповідальності за невиконання встановленого порядку поведінки під час оголошення повітряної тривоги в публічних місцях, на підприємствах, установах та організаціях, незалежно від форми власності, що потребує внесення змін до чинного Кодексу України про адміністративні правопорушення та затвердження перспективного Порядку поведінки в публічних місцях, на підприємствах, установах та організаціях, незалежно від форми власності, під час повітряної тривоги.

4. Теоретичне значення роботи полягає у важливості та актуальності дослідження питань адміністративно-правового регулювання використання інформаційних технологій у сфері забезпечення безпеки життєдіяльності, з'ясування можливостей їх вирішення та внесення пропозицій і змін до Кодексу

цивільного захисту України, спрямованих на вирішення існуючих проблем, а також удосконалення відомчої нормотворчості у вказаній сфері суспільних відносин.

Основні аспекти теоретичного значення дослідження запропонованої доктрини включають: єдиний підхід до визначення необхідності адміністративно-правового регулювання використання інформаційних технологій у сфері забезпечення безпеки життєдіяльності, що дозволить уніфікувати, стандартизувати програмне забезпечення, яке використовується різними органами публічної адміністрації (що гарантує сумісність цифрових технологій в процесі їх використання), забезпечити централізований захист інформаційних ресурсів у сфері забезпечення безпеки життєдіяльності та цивільного захисту, а також поширити локальний позитивний досвід використання інформаційних технологій у сфері забезпечення безпеки життєдіяльності на територію всієї держави.

Робота сприяє розвитку аналітичних навичок дослідження, що дозволяє проаналізувати різні аспекти змісту правовідносин у сфері забезпечення безпеки життєдіяльності та забезпечити їх відповідність нормам Кодексу цивільного захисту України.

Вивчення проблематики адміністративно-правового регулювання використання інформаційних технологій у сфері забезпечення безпеки життєдіяльності має важливе значення та сприяє формуванню виваженої політики держави у сфері забезпечення безпеки життєдіяльності та цивільного захисту.

Дослідження сприяє удосконаленню системи адміністрування і кадрової політики у системі Державної служби України з надзвичайних ситуацій, сприяючи соціально безпечному перебігу правовідносин за участю рятувальників та добровольців (осіб, які виявили бажання приймати участь в ліквідації надзвичайних ситуацій та їх наслідків).

Результати дослідження дають можливість розробити практичні рекомендації для політиків, адміністраторів та фахівців Державної служби України з надзвичайних ситуацій, що сприятимуть поліпшенню умов соціально безпечного виникнення, перебігу та припинення правовідносин у сфері забезпечення безпеки життєдіяльності та цивільного захисту.

5. Практичне значення роботи визначається тим, що сформульовані автором висновки і пропозиції сприятимуть удосконаленню нормативно-правового регулювання використання інформаційних технологій у сфері забезпечення безпеки життєдіяльності, формуванню науково обґрунтованого підходу до розробки актів інформаційного законодавства та законодавства у сфері безпеки життєдіяльності та цивільного захисту, з урахуванням перспектив вступу України до ЄС та необхідності адаптації національного законодавства до права ЄС. Висновки і пропозиції, що містить дисертація, можуть бути враховані

при розробці нових і/або вдосконаленні чинних норм законодавства України, зокрема, для розроблення пропозицій щодо внесення змін до Кодексу цивільного захисту України, Кодексу України про адміністративні правопорушення, а також розроблення та прийняття спільного наказу МВС України та Міністерства цифрової трансформації України про затвердження Порядку функціонування і використання Системи реагування та оповіщення «Я – доброволець» та відповідного мобільного застосунку.

Наукові положення та методичні рекомендації сформульовані в роботі можуть бути використані для поліпшення й удосконалення практики використання інформаційних технологій у сфері забезпечення безпеки життєдіяльності та цивільного захисту населення і територій від надзвичайних ситуацій природного, техногенного, соціального та воєнного характеру.

Запропоновані підходи та рекомендації можуть бути використані для подальшого вивчення та вирішення питань щодо теоретико-правового забезпечення реформування системи забезпечення життєдіяльності та цивільного захисту в Україні з урахуванням останніх досягнень у сфері цифровізації, зокрема, таких інноваційних інформаційних технологій як корпоративні автоматизовані інформаційні системи, мобільні застосунки, штучний інтелект тощо.

Матеріали дисертації можуть бути використані для підготовки підручників, навчальних посібників та інших навчально-методичних матеріалів зі спеціальностей «Адміністративне право», «Інформаційне право», «Безпека життєдіяльності», а також під час викладання відповідних дисциплін.

6. Особистий внесок здобувача. Усі положення, результати та пропозиції, що містяться у дисертації, обґрунтовані на основі власних досліджень автора. Ідеї та розробки, що належать співавторам публікацій, у дисертації не використовувалися.

Внесок здобувача до оприлюднених колективних праць пропорційний кількості співавторів. У друкованій праці «Протипожежний напрям діяльності національно-культурних товариств на Східній Галичині в 1920–1930-х рр.», опублікованій у співавторстві, автору дисертації належить аналіз історичних аспектів розвитку інститутів громадянського суспільства, які приймали активну участь в механізмі забезпечення безпеки життєдіяльності та цивільного захисту відповідного історичного періоду.

7. Апробація результатів дослідження. Підсумки розробки проблеми в цілому, окремі її аспекти, одержані узагальнення і висновки обговорювалися, а також були оприлюднені на міжнародних науково-практичних конференціях: *Теоретичні та практичні проблеми реалізації норм права* (м. Кременчук, 5–7 грудня 2024 р.); *Theoretical foundations of law, public management and practice of their application* (м. Рига, Латвійська Республіка, 25–26 грудня 2024 р.); *Становлення та розвиток правової держави: проблеми теорії та практики*

(м. Миколаїв, 26 грудня 2024 р.); *The latest law developments* (м. Влоцлавек, Республіка Польща, 3–4 квітня 2024 р.); *Advances in law: the view of domestic and foreign scholars* (м. Рига, Латвійська Республіка, 3–4 жовтня 2024 р.); *Scientific innovations in law amidst the impact of the Russian-Ukrainian war on the legal system* (м. Рига, Латвійська Республіка, 7–8 лютого 2024 р.); *Юридичні науки: проблеми та перспективи* (м. Запоріжжя, 23–24 лютого 2024 р.); *Актуальні питання розвитку юридичної науки в період воєнного стану* (Науково-дослідний інститут публічного права, 17 травня 2024 р.); *Теоретичні та практичні проблеми реалізації норм права* (м. Кременчук, 22–23 грудня 2023 р.); *Восьмі Таврійські юридичні наукові читання* (м. Київ, 16–17 червня 2023 р.).

8. **Публікації.** За результатами дослідження опубліковано 32 наукові праці: одну монографію, 18 статей у наукових фахових журналах України, 3 статті проіндексовані у базі Scopus і WoS, 10 тез на міжнародних науково-практичних конференціях.

9. СПИСОК ПРАЦЬ, ОПУБЛКОВАНИХ ЗА ТЕМОЮ ДИСЕРТАЦІЇ

Монографія:

1. Бондар Д.В. Адміністративно-правове регулювання використання інформаційних технологій у сфері забезпечення безпеки життєдіяльності : монографія. Одеса : Видавництво «Юридика», 2025. 305 с.

Статті в періодичних фахових наукових виданнях України:

2. Бондар Д.В. Використання інформаційних технологій у сфері забезпечення безпеки життєдіяльності: адміністративно-правові засади. *Право та державне управління*. 2024. № 3. С. 13–20. DOI: <https://doi.org/10.32782/rdu.2024.3.2>.

3. Бондар Д.В. Заходи забезпечення безпеки населення та територій у разі виникнення надзвичайних ситуацій: адміністративно-правова регламентація та напрями удосконалення в умовах цифровізації. *Актуальні проблеми вітчизняної юриспруденції*. 2024. № 4. С. 46–54. DOI: <https://doi.org/10.32782/2408-9257-2024-4-8>.

4. Бондар Д.В. Історіографія та методологія дослідження адміністративно-правового регулювання використання інформаційних технологій у сфері забезпечення безпеки життєдіяльності. *Юридичний науковий електронний журнал*. 2024. № 11. С. 270–274. DOI: <https://doi.org/10.32782/2524-0374/2024-11/61>.

5. Бондар Д.В. Актуальні напрями удосконалення адміністративно-правового регулювання використання інформаційних технологій у сфері забезпечення безпеки життєдіяльності. *Juris Europensis Scientia*. 2024. № 6. С. 48–53. DOI: <https://doi.org/10.32782/chern.v6.2024.9>.

6. Бондар Д.В. Система принципів, напрямів та способів адміністративно-правового регулювання використання інформаційних технологій у сфері забезпечення безпеки життєдіяльності. *Київський часопис права*. 2024. № 4. С. 40–48. DOI: <https://doi.org/10.32782/klj/2024.4.6>.

7. Бондар Д.В. Адміністративно-правові засади використання технології штучного інтелекту у сфері забезпечення безпеки життєдіяльності: сучасний стан та напрями удосконалення. *Право і суспільство*. 2024. № 6. С. 118–125. DOI: <https://doi.org/10.32842/2078-3736/2024.6.18>.

8. Бондар Д.В. Особливості понятійно-категоріального апарату та основні наукові підходи до дослідження адміністративно-правового регулювання використання інформаційних технологій у сфері забезпечення безпеки життєдіяльності. *Юридичний вісник*. 2024. № 6. С. 30–38. DOI: <https://doi.org/10.32782/yuv.v6.2024.4>.

9. Бондар Д.В. Досвід адміністративно-правового регулювання використання інформаційних технологій у сфері забезпечення безпеки життєдіяльності в Європейському Союзі. *Правові новели*. 2024. № 24. С. 68–76. DOI: <https://doi.org/10.32782/ln.2024.24.10>.

10. Бондар Д.В. Особливості адміністративно-правового регулювання у сфері забезпечення безпеки життєдіяльності та цивільного захисту в США. *Держава та регіони. Серія: Право*. 2024. № 4. С. 51–58. DOI: <https://doi.org/10.32782/1813-338X-2024.4.7>.

11. Бондар Д.В. Адміністративно-правові засади забезпечення безпеки життєдіяльності та цивільного захисту в Японській Державі в умовах цифровізації. *Право та державне управління*. 2024. № 4. С. 36–45. DOI: <https://doi.org/10.32782/pdu.2024.4.5>.

12. Бондар Д.В. Особливості адміністративно-правового регулювання у сфері забезпечення безпеки життєдіяльності та цивільного захисту в умовах воєнного стану. *Науковий вісник Міжнародного гуманітарного університету. Серія: «Юриспруденція»*. 2024. № 72. С. 30–35. DOI: <https://doi.org/10.32782/2307-1745.2024.72.5>.

13. Бондар Д.В. Безпека життєдіяльності в умовах інформаційного суспільства: актуальні питання та адміністративно-правові засоби їх вирішення. *Актуальні проблеми вітчизняної юриспруденції*. 2024. № 6. С. 90–97. DOI: <https://doi.org/10.32782/2408-9257-2024-6-14>.

14. Бондар Д.В. Забезпечення безпеки життєдіяльності та цивільний захист: співвідношення понять та особливості адміністративно-правового регулювання. *Науковий вісник публічного та приватного права*. 2024. № 6. С. 35–43. DOI: <https://doi.org/10.32844/2618-1258.2024.6.6>.

15. Бондар Д.В. Історія становлення та розвитку органів публічної адміністрації у сфері забезпечення безпеки життєдіяльності та цивільного захисту в контексті адміністративно-правового регулювання та цифровізації їх

діяльності. *Правова позиція*. 2024. № 4(45). С. 82–89. DOI: <https://doi.org/10.32782/2521-6473.2024-4.15>.

16. Бондар Д.В. Реалізація публічних та приватних інтересів в процесі адміністративно-правового регулювання використання інформаційних технологій у сфері забезпечення безпеки життєдіяльності. *Юридичний науковий електронний журнал*. 2024. № 10. С. 654–657. DOI: <https://doi.org/10.32782/2524-0374/2024-10/156>.

17. Бондар Д.В. Цифровізація систем цивільного захисту та забезпечення безпеки життєдіяльності: актуальні питання правового регулювання та матеріально-технічного забезпечення. *Юридичний науковий електронний журнал*. 2024. № 12. С. 543–546. DOI: <https://doi.org/10.32782/2524-0374/2024-12/126>.

18. Бондар Д.В. Адміністративно-правове регулювання захисту персональних даних та інформаційної безпеки у сфері забезпечення безпеки життєдіяльності. *Юридичний науковий електронний журнал*. 2025. № 1. С. 601–605. DOI: <https://doi.org/10.32782/2524-0374/2025-1/140>.

19. Бондар Д.В. Адміністративно-правове регулювання використання мобільних застосунків та іншого програмного забезпечення у сфері цивільного захисту та безпеки життєдіяльності. *Право і суспільство*. 2024. № 5. С. 665–672. DOI: <https://doi.org/10.32842/2078-3736/2024.5.96>.

Статті в періодичних наукових виданнях, які індексуються в наукометричних базах Web of Sciences та Scopus:

20. Бондар Д., Бакала В. Протипожежний напрям діяльності національно-культурних товариств на Східній Галичині в 1920–1930-х рр. *Skhidnoievropeiskyi istorychnyi visnyk – East European Historical Bulletin*. 2024. № 33. С. 139–148. DOI: <https://doi.org/10.24919/2519-058X.33.317455>.

21. Bondar D. Legal means of ensuring life safety in the context of the digitalization of public administration and the economy. *Baltic Journal of Economic Studies*. 2024. Vol. 10. № 4. P. 101–105. DOI: <https://doi.org/10.30525/2256-0742/2024-10-4-101-105>.

22. Bondar D.V. The system of entities using information technologies in the field of life safety: administrative, legal and economic principles of effective functioning. *Baltic Journal of Economic Studies*. 2024. Vol. 10. № 5. P. 131–136. DOI: <https://doi.org/10.30525/2256-0742/2024-10-5-131-136>.

10. **Оцінка мови та стилю дисертації.** Дисертація виконана фаховою українською мовою, текстове подання матеріалу відповідає стилю науково-дослідної літератури.

11. Відповідність принципам академічної доброчесності. Дисертаційна робота Бондаря Д.В. на тему «Адміністративно-правове регулювання використання інформаційних технологій у сфері забезпечення безпеки життєдіяльності» відповідає принципам академічної доброчесності. Використані у докторській дисертації, наукових публікаціях, у яких висвітлюються основні наукові результати дисертації, наукові тексти, ідеї, розробки, наукові результати і матеріали інших авторів супроводжуються посиланням на авторів і/або на джерело опублікування.

12. Відповідність змісту дисертації спеціальності, з якої вона подається до захисту. Дисертаційне дослідження Бондаря Д.В. на тему «Адміністративно-правове регулювання використання інформаційних технологій у сфері забезпечення безпеки життєдіяльності» відповідає спеціальності 12.00.07 – адміністративне право і процес; фінансове право, інформаційне право.

ВИСНОВОК

Дисертація, виконана Бондарем Дмитром Володимировичем на тему «Адміністративно-правове регулювання використання інформаційних технологій у сфері забезпечення безпеки життєдіяльності», є завершеним науковим дослідженням, виконаним на актуальну тему. Отримані результати є нові та оригінальні та мають науково-теоретичну і практичну цінність. Зміст дисертації відповідає визначеній меті, поставлені здобувачем наукові завдання вирішені повністю, мета дослідження досягнута. Основні положення дисертації, задекларовані здобувачем, містять наукову новизну. Структура і обсяг роботи відповідає встановленим вимогам. Наукові положення, висновки та підходи повністю обґрунтовані та аргументовані, містять наукову новизну та отримали необхідну апробацію на наукових конференціях. У публікаціях здобувача відображені всі положення дисертації. Викладене дозволяє зробити висновок про те, що дисертаційне дослідження Бондаря Дмитра Володимировича на тему «Адміністративно-правове регулювання використання інформаційних технологій у сфері забезпечення безпеки життєдіяльності» відповідає всім вимогам п. 7, 8, 9 «Порядку присудження та позбавлення наукового ступеня доктора наук», затвердженого постановою Кабінету Міністрів України від 17.11.2021 року № 1197, які висуваються до докторських дисертацій, і рекомендується до захисту на здобуття наукового ступеня доктора юридичних наук за спеціальністю 12.00.07 – адміністративне право і процес; фінансове право, інформаційне право.

Рецензії дисертаційного дослідження Бондаря Дмитра Володимировича на тему «Адміністративно-правове регулювання використання інформаційних технологій у сфері забезпечення безпеки життєдіяльності» та представлених публікацій обговорено і схвалено на засіданні кафедри адміністративного, фінансового та інформаційного права Ужгородського національного університету (протокол № 10 від 28 квітня 2025 р.).

Головуючий на засіданні –

доктор юридичних наук, професор,
завідувач кафедри адміністративного,
фінансового та інформаційного права
Ужгородського національного університету

Тетяна Карабін

Рецензент –

доктор юридичних наук, професор,
декан юридичного факультету
Ужгородського національного університету

Ярослав Лазур

Рецензент –

доктор юридичних наук, професор,
професор кафедри адміністративного,
фінансового та інформаційного права
Ужгородського національного університету

Михайло Віхляєв

Рецензент –

доктор юридичних наук, доцент,
доцент кафедри адміністративного,
фінансового та інформаційного права
Ужгородського національного університету

Михайло Тернушак